

بررسی میزان شیوع افسردگی در پناهندگان افغانی مقیم اردوگاه بردسیر کرمان

نیاز به مهاجرت معمولاً تابع روابط پیچیده‌ی عوامل اقتصادی، اجتماعی، خانوادگی و سیاسی است. از مهم‌ترین عوامل مؤثر در مهاجرت را می‌توان عدم دستیابی به تحصیلات، کار، خدمات و احترام به حقوق اولیه‌ی انسانی نام برد. این تحقیق با توجه به تعداد بالای مهاجران افغانی در ایران و با هدف بررسی میزان شیوع افسردگی در پناهندگان افغانی مقیم اردوگاه بردسیر کرمان صورت گرفته است. در این بررسی ۳۰۰ نفر (۱۶۲ زن و ۱۳۸ مرد) از افغانیان ساکن در این اردوگاه انتخاب و پرسش‌نامه‌ی استاندارد شده‌ی افسردگی بک و پرسش‌نامه دموگرافیک در مورد آن‌ها پر شد. نحوه نمونه‌گیری به صورت (خوشه‌ای - خوشه‌ای) و مطالعه به صورت مقطعی انجام گرفت. در نتایج به دست آمده شیوع کلی افسردگی در این مهاجرین ۵۳٪ که بیش‌ترین شدت افسردگی در گروه سنی ۲۹-۲۰ سال بود (البته رابطه بین سن و افسردگی معنی‌دار نبود) در این مطالعه بین شیوع افسردگی و جنس رابطه معنی‌دار وجود داشت $P < 0.04$ یعنی شیوع افسردگی در زن‌ها ۵۷/۴٪، در مردان ۴۷/۸٪ بود. هرچند میزان افسردگی در افراد مجرد بیش‌تر از افراد متأهل بود اما این رابطه معنی‌دار نبود و بیش‌ترین شدت افسردگی در افرادی با طول پناهندگی (۱۴۱-۱۵۰) ماه دیده شد. به طور کلی شیوع افسردگی در پناهندگان به جز جنس، ارتباط چندانی با عوامل دموگرافیک نداشت و به طور عمده عواملی پس از مهاجرت بر شیوع افسردگی تأثیرگذار بودند.

دکتر سیدهادی معتمدی

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم
بهریستی و توان‌بخشی

مهندس یدالله نیکیان

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم
پزشکی کرمان

دکتر سعیدالله رضازاده

واژگان کلیدی: مهاجران بالای ۱۵ سال افغانی / افسردگی / آزمون بک